

sætte et bygningskyndigt Udvalg til at bistaa Arkitekten under Bygningens Opførelse. Jeg vil meget haabe, at den højtæredede Finansminister kan slutte sig hertil.

Næsten alle, som har haft med denne Sag at gøre, erkender, at den gamle Møntbygning er daarlig i alle Henseender. Jeg skal ikke her komme ind paa at nævne de forskellige Ulemper, der klæber ved den; det diskuterede vi ved første Behandling, og ogsaa de konservative Udvalgsmedlemmer i Landstinget skrev i deres Betænkning i Fjor, at den er ikke tidssvarende. Selv det ærede Medlem Hr. Gamborg sluttede sig fuldstændig til den Udtalelse i Sommer, da Sagen var til Behandling her, og Møntguardeinen, som har været Modstander af den nye Plan, siger ogsaa, at den gamle Møntbygning ombygning maa være et Tidsspørgsmaal. Man vil altsaa se, at man fra næsten alle Sider er enig om, at den gamle Møntbygning er utidssvarende, den er meget daarlig, og derfor forstaar jeg ikke den Modstand, som er kommet frem mod det foreliggende Lovforslag. Naar der er en saadan Mangel paa Skillelønt, at det gode Blad „Berlingske Tidende“ endogsaa bebuder, at man over hele Landet maaske kan blive nødsaget til at anvende indkapslede Frimærker som Skillelønt — et Forhold, som vi efter min Mening slet ikke kan være bekendt —, og da tilmed Opførelsen af en saadan ny Bygning vil betyde en økonomisk Gevinst for Statskassen, ved at Udbyttet af Virksomheden bliver større, synes jeg, at de Herrer skulde opgive deres Modstand mod Lovforslaget.

Jeg skal saa til syvende og sidst sige, at det er et Arbejde, hvorved Arbejdsløsheden for en Del kan afhjælpes, og det er et godt Arbejde, et samfundsnyttigt Arbejde, som kan bringe Penge i Statskassen. Dermed skal jeg paa Flertallets Vegne anbefale ærede Medlemmer at stemme for Lovforslaget.

Lemvigh-Müller: Vi har nu hørt den ærede Ordfører for Flertallet fremsætte en meget saglig Begrundelse af det foreliggende Forslag og af, hvorfor Flertallet ønsker Forslaget vedtaget i dette høje Ting. Begrundelsen var nærmest, saa vidt jeg kunde forstaa, at den nye Møntbygning ude paa Amager vilde faa en særlig fortrinlig Beliggenhed. Jeg maa dertil sige, at jeg forstaar ikke, at Bygningens Beliggenhed kan have nogen særlig Betydning, naar vi tager i Betragtning, hvad det er for en Virksomhed, der skal drives i denne Bygning. Det er en Virksomhed, som for saa vidt lige saa godt kunde foregaa ude ved Brønshøj som paa Amager

og have en lige saa fortrinlig Beliggenhed der, og jeg maa sige, at Gammelholm kunde for den Sags Skyld være en ganske god Plads for en saadan Bygning, da den jo ikke i særlig høj Grad skal søge noget Strøgpublikum og ikke skal udstille sine Varer.

Endelig sagde den ærede Ordfører, at den Møntbygning, der her er foreslaaet, vilde passe særlig godt for vore Forhold. Jeg forstaar den Udtalelse saaledes, at Møntbygningens Størrelse og hele Indretning bliver en saadan, at den lige bestemt kan tilfredsstille det Krav, som den danske Stat stiller om Udmøntning af de Mønter, der er nødvendige herhjemme. Der nævnes, at den nye Møntbygning kan præstere 50 Millioner Mønter aarlig. Forholdene herhjemme er nu knapt saa store, idet det normale Forbrug af Mønter før Krigen, i 1914, var 10 Millioner Stykker. Men den ærede Ordfører for Flertallet gør opmærksom paa, at der kunde være Chancer for, at man i den nye Møntbygning kunde gøre forskellige gode Forretninger. Jeg forstaar, at det ærede Medlem Hr. Nørskov mener, at de Forretninger nærmest skulde bestaa i — som det er antydet i nogle af Bemærkningerne til Forslaget i de forskellige Bilag, der findes —, at man skulde komme i den heldige Situation at kunne levere Mønter til fremmede Stater. Jeg vil nu tillade mig at udtale, at jeg tror, at den danske Stat ikke skal gøre sig nogen Illusioner i den Retning, idet vi herhjemme absolut ikke vil være i Stand til at konkurrere med andre Mønter ude omkring i Verden; ikke mindst vil jeg hernævne, at der findes flere Møntbygninger i Tyskland. Den danske Industri har i Øjeblikket overordentlig vanskeligt ved at klare sig, ikke mindst paa Grund af de meget høje Arbejdslønninger, vi har, saa alene af den Grund tror jeg ikke — jeg vil dertil dog føje Ordet desværre —, at man skal gøre sig noget Haab om, at Forretninger af den Art skulde kunne gøres, og det saa meget mindre, som det i de forskellige Bilag og under tidligere Behandlinger klart er blevet anført, at Opførelsen af den nye Møntbygning vil være nøjagtigt to Aar. Naar der særlig er tænkt paa, at man skulde kunne gøre Forretninger ved at levere fremmede Stater Mønter, maa jeg forstaa det saaledes, at man især tager Sigte paa de nyoprettede baltiske Stater. Men jeg er ikke ganske sikker paa, at disse Stater, selv om deres Forhold ikke i Øjeblikket er bragte i fuldkommen Orden, kan vente to Aar med at faa deres Mønter lavet fra den kongelige danske Mønt.

Der er fra forskellige Sider, ogsaa under